

УДК 342.9(436)

doi.org/10.30970/jcl.1.2025.4

Микола Кобилецький

Професор, доктор юридичних наук, завідувач кафедри адміністративного та фінансового права Львівського національного університету імені Івана Франка, Львів, Україна
 ORCID ID: 0000-0003-0365-8513
 E-mail: afl.dep.law@lnu.edu.ua

Наталія Паславська

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного та фінансового права, Львівський національний університет імені Івана Франка, Львів, Україна
 ORCID ID: 0000-0002-1450-9970
 E-mail: natalya.paslavska@lnu.edu.ua

КАРЛ ЛЕМАЄР - ВІДОМИЙ АВСТРІЙСЬКИЙ ЮРИСТ У ГАЛУЗІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

KARL LEMAIER – A FAMOUS AUSTRIAN LAWYER IN THE FIELD OF ADMINISTRATIVE LAW

Mykola Kobyletskyi | Nataliia Paslavska

Doctor of Legal Science, Professor, Head of the Department of Administrative and Financial Law at Ivan Franko National University of Lviv, Lviv, Ukraine /
 Associate Professor Department of Administrative and Financial Law,
 Ivan Franko National University of Lviv, Lviv, Ukraine

Abstract | The article highlights the scientific and state-political activities of the famous Austrian lawyer, a specialist in the field of administrative law and administrative procedural justice, Karl Lemaier. It is noted that after graduating from the universities of Vienna and Budapest and defending his dissertation for the degree of Doctor of Philosophy, Karl Lemaier began his professional activity in the Austrian Financial Prosecutor's Office, working in various positions in the Austrian Ministry of Education and Religion. In the Austrian Ministry of Education and Religion, Karl Lemaier prepared a scientifically substantiated report on the need to open in 1875. Chernivtsi University. Considering his scientific achievements and the role he played in the opening of the university, the Senate of Chernivtsi University in 1881 awarded Karl Lemayer the honorary title of Doctor Honoris Causa of Chernivtsi University. The article shows the role played by Karl Lemayer in the development and adoption of the Austrian law "On the Administrative Tribunal" in 1875. On its basis, one of the first administrative courts in Europe to consider administrative cases was established. The main provisions of the law "On the Administrative Tribunal" are analysed. The work of Karl Lemayer as a judge

of the Administrative Tribunal in 1885-1906 is considered. In 1889, he served as the chairman of the professional senate within the Administrative Tribunal, and in 1894-1906, he was its second vice-president. It is noted that Karl Lemayer also prepared draft laws that regulated the activities of religious organizations in Austria and the relations of the Austro-Hungarian Monarchy with the Catholic Church. The scientific works of Karl Lemayer in the field of administrative law and administrative procedural law and philosophy of law are analysed.

Keywords: Administrative law, administrative procedural law, Administrative Tribunal, Chernivtsi university, law, law, scientific, education.

Анотація | У статті висвітлено наукову та державно-політичну діяльність відомого австрійського юриста, фахівця в галузі адміністративного та адміністративно-процесуального права Карла Лемаєра. Зазначено, що після закінчення навчання в університетах Будапешту й Відня та захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії Карл Лемаєр розпочав свою професійну діяльність у фінансовій прокуратурі Австрії, а також працював на різних посадах у Міністерстві освіти і віросповідання Австрії. Там Карл Лемаєр підготував науково обґрунтовану доповідь про необхідність відкриття у 1875 році Чернівецького університету. Враховуючи його наукові досягнення та роль, яку він відіграв у відкритті університету, сенат Чернівецького університету у 1881р. присвоїв Карлу Лемаєру почесне звання доктора honoris causa Чернівецького університету. Показано роль, яку відіграв Карл Лемаєр у розробці та прийнятті закону Австрії «Про Адміністративний трибунал» 1875 року. На його основі було утворено один із перших адміністративних судів Європи по розгляду адміністративних справ. Проаналізовано основні положення закону «Про Адміністративний трибунал». Розглянуто діяльність Карла Лемаєра на посаді судді Адміністративного трибуналу у 1885-1906 роках, у 1889 р. - голови професійного сенату у складі Адміністративного трибуналу, а в 1894-1906 роках - другого віце-президента. Зазначено, що Карл Лемаєр також підготував проекти законів, які регулювали діяльність релігійних організацій в Австрії та відносини Австро-Угорської монархії з католицькою церквою. Проаналізовано наукові праці Карла Лемаєра у галузі адміністративного, адміністративно-процесуального права та філософії права.

Ключові слова: адміністративне право, адміністративно-процесуальне право, Адміністративний трибунал, Чернівецький університет, закон, право, наука, освіта.

Постановка проблеми: Важливу роль у формуванні української правничої науки відігравали австрійські юристи-науковці, які працювали у Львівському та Чернівецькому університетах, а також в інших університетах на території Австрії та Австро-Угорщини. Вони були не лише науковцями університетів Австрії та Австро-Угорщини, а й брали участь у підготовці нормативно-правових актів, працювали в органах публічної влади, у судовій системі та обиралися до складу Державної Ради Австрії й ландтагів (крайових сеймів). До таких юристів-науковців, суддів та правників органів державної влади належить відомий австрійський юрист Карл Лемаєр (1841–1906). Окрім роботи на юридичному факультеті Віденського університету, він працював на різних посадах у фінансовій прокуратурі Австрії, Міністерстві освіти і віросповідань, суддею Адміністративного трибуналу та брав участь у підготовці закону «Про Адміністративний трибунал», релігійних законів тощо.

Стан наукового дослідження. Наукову та професійну діяльність Карла Лемаєра досліджували австрійські, польські, чеські та угорські науковці. Місце і роль Карла Лемаєра у підготовці закону «Про Адміністративний трибунал» висвітлює у своїй дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії Максим Дзіковський.

Виклад основного матеріалу. Відомий австрійський юрист Карл Лемаєр народився 1841 року в Моравії (Чехія) у правничій родині, помер 1906 року в Бадені (Нижня Австрія). Його батько був суддею Верховного судового та касаційного трибуналу у Відні, який був найвищою судовою інстанцією в системі судів загальної юрисдикції Австрії. Юристом був і його брат Адольф Лемаєр, який обіймав посаду голови Комерційного суду Австрії у Відні. Навчався на юридичних факульте-

тах університетів Відня та Будапешта. У 1864 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора філософії¹. Після закінчення навчання працював у фінансовій прокуратурі Австрії: у 1864–1867 роках – у Моравсько-Сілезькій прокуратурі в Брно (Чехія), а згодом – у фінансовій прокуратурі Нижньої Австрії. З 1869 року він працював на різних посадах у Міністерстві освіти та віросповідань Австрії.

У 1895 році Карл Лемаєр був призначений імператором Австро-Угорщини Францом Йосифом I депутатом Палати панів Державної Ради (Рейхсрату) парламенту Австрії. З 1868 року Карл Лемаєр продовжував працювати завідувачем кафедри історії держави і права та політології Віденського університету, а також був членом екзаменаційної комісії для юристів, які бажали скласти суддівські екзамени. Після складання адвокатського іспиту у 1867 році він був включений до Віденської колегії адвокатів із правом бути захисником у Віденському міському суді під час розгляду кримінальних справ².

Карл Лемаєр – автор багатьох законів у галузі адміністративного права та підготував низку наукових праць. Він також був науковим редактором австрійської енциклопедії «*Österreichisches Staatswörterbuch*» (Австрійський державний словник)³.

Карл Лемаєр – автор законів 1874 року, які регулювали діяльність релігійних організацій в Австрії та відносили Австро-Угорської монархії з Ватиканом: «Закон про зовнішні правові відносини католицької церкви» (*Gesetz über die äußeren Rechtsverhältnisse der katholischen Kirche*), «Закон про внески до релігійних фондів» (*Gesetz über die Religionsbeiträge*) та «Закон про юридичне визнання релігійних громад» (*Gesetz über die gesetzliche Anerkennung von Religionsgemeinschaften*)⁴. Цими законами було врегульовано взаємовідносини між Ватиканом та Австро-Угорською монархією. Зокрема, у 1870 році було скасовано конкордат між Ватиканом та Австро-Угорською монархією, який діяв з 1855 року⁵. У цих законах також було врегульовано питання реєстрації релігійних організацій, їх фінансування, порядок укладення шлюбів між особами різного віросповідання та визначено статус дітей, народжених у таких шлюбах.

Працюючи керівником відділу у складі Міністерства освіти та віросповідань, Карл Лемаєр підготував доповідну записку про необхідність створення Чернівецького університету. На думку австрійських науковців, він брав участь і в його відкритті. Карл Лемаєр писав, що створення Чернівецького університету сприятиме поширенню європейської культури на сході Європи⁶.

Враховуючи його наукові досягнення та роль, яку він відіграв у відкритті університету, Сенат Чернівецького університету присвоїв Карлу Лемаєру у 1881 році почесне звання доктора *honoris causa* Чернівецького університету⁷.

У 1874 році Карл Лемаєр опублікував у журналі «*Zeitschrift für das private und öffentliche Recht der Gegenwart*» статтю «До питання активізації адміністративного судочинства» (*Zur Frage der Aktivierung des Verwaltungsgerichtshofes*)⁸.

У цій статті Карл Лемаєр обґрунтовував необхідність створення Адміністративного трибуналу. Цю тему Лемаєр висвітлював і в австрійських газетах. У 1875 році з'явилася його стаття «*Der Österreichische Verwaltungsgerichtshof*» (Австрійський адміністративний трибунал), у якій проаналізовано структуру, повноваження та особливості розгляду справ в Адміністративному трибуналі. Особливості функціонування Адміністративного трибуналу та розгляду окремих категорій справ Карл Лемаєр висвітлював у своїх монографіях, які вийшли друком у 1895 та 1902 роках⁹.

¹ Brauner W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S. - s.209.

² Ibid. s.210.

³ Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Krakow: Księgarnia Akademicka, 2001, 307 s. - s.161.

⁴ Brauner W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S. - s.210.

⁵ Ogris W. K. Lemayer - Leben und Wirken, {w;} Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit. Wien: Springer, 1976. 224 S. - s.26

⁶ Ibid.

⁷ Österreichisches Biographisches Lexikon 1815-1950. Graz-Koln, Hermann Bohlaus, 1959. - s.24.

⁸ Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Krakow: Księgarnia Akademicka, 2001. 307 S.-s 161.

⁹ Brauner W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S. - s.211

Після призначення Карла Лемаєра керівником робочої групи з розробки закону «Про адміністративний трибунал» він обговорив основні положення цього закону з іншим відомим австрійським юристом Йозефом Унгером у грудні 1871 року.

Згаданий закон мав відповідати основним конституційним законам Австрії від 21 грудня 1867 року: «Про судову владу», «Про здійснення урядової та виконавчої влади», «Про створення Державного трибуналу», «Про права громадян для королівств та областей, представлених у Рейхсраті», та «Про зміну закону від 28 лютого 1860 року про імперське представництво»¹⁰.

Уже в січні 1872 р. Карл Лемаєр підготував текст закону «Про Адміністративний трибунал» і передав його на розгляд Раді Міністрів Австрії, а в травні того ж року його було розглянуто на засіданні уряду. Під час доповіді щодо основних статей проєкту закону Карл Лемаєр вказував на його переваги. Своєю чергою, міністри австрійського уряду критикували його положення, що стосувалися розгляду в Адміністративному трибуналі фінансових, податкових та митних справ¹¹.

Після згаданого обговорення Карл Лемаєр вніс зміни до проєкту закону «Про Адміністративний трибунал», і його знову було обговорено на засіданні Ради Міністрів Австрії. Рада Міністрів Австрії 20 січня 1873 р. затвердила проєкт закону і скерувала його на обговорення до парламенту Австрії — Державної Ради (Рейхсрат)¹². В основі проєкту закону Карл Лемаєр та Йозеф Унгер підтримували ідею створення Адміністративного трибуналу як вищої судової інстанції для розгляду адміністративних справ.

Проєкт закону «Про Адміністративний трибунал» розглядався Державною Радою у 1873 та 1874 рр., а в березні 1875 р. його було ухвалено Палатою панів і Палатою депутатів Рейхсрату. Після цього його було підписано 22 жовтня 1875 р. імператором Австро-Угорської монархії Францом-Йосифом I, і він набув офіційного статусу.¹³

У законі «Про Адміністративний трибунал» підтримувалася ідея функціонування адміністративних органів у двох формах: 1) належного виконання повноважень; 2) застосування норм адміністративного права під час розгляду адміністративних справ. До повноважень Адміністративного трибуналу належало оцінювати дискреційні повноваження органів публічної влади на основі Конституції Австрії від 21 грудня 1867 р., законів та підзаконних нормативно-правових актів¹⁴.

Юрисдикція Адміністративного трибуналу визнавалася на основі основного конституційного закону Австрії від 21 грудня 1867 р. «Про судову владу», і він мав функціонувати як орган судової влади. Адміністративний трибунал було створено як суд найвищої інстанції для розгляду адміністративних справ. Закон відповідав статті 15 Основного конституційного закону «Про судову владу», згідно з якою: «У випадку, коли рішення чи розпорядження адміністративної влади порушує права особи, допускається подання скарги до Адміністративного трибуналу для захисту своїх прав та інтересів». Порядок ведення справ в Адміністративному трибуналі мав визначатися окремим законом¹⁵.

До складу Адміністративного трибуналу входили президент, перший та другий (з 1894 р.) віцепрезиденти, а також радники (судді). Членів Адміністративного трибуналу призначав імператор Австро-Угорщини за поданням парламенту Австрії — Державної Ради. Щонайменше половина складу Адміністративного трибуналу мала відповідати кваліфікаційним вимогам, що ставилися до кандидатів на посаду судді, серед яких були вища юридична освіта, щонайменше три роки юриди-

¹⁰ Die Verfassungen in Europa 1789-1949. Hgs. Gosewinkel D., 2006. 2116 S. - s.1507-1523

¹¹ Olechowski Th. Die Einfuhrung der Verwaltungsgerichtsbarkeit in Osterreich. Wien: Manz, 1999. 274 S. - s.207

¹² Ibid. s. 208.

¹³ Ibid.

¹⁴ Ogris W. K. Lemayer - Leben und Wirken, {w:} Die Entwicklung der osterreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit. Wien: Springer, 1976. 224 S. - s.84

¹⁵ Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Krakow: Ksiegarnia Akademicka, 2001. 307 S. -s 161

чного стажу та складання суддівського, прокурорського чи адвокатського іспиту. Члени Адміністративного трибуналу, як й інші судді Австрії, мали конституційні гарантії незалежності та недоторканності¹⁶.

Роботою Адміністративного трибуналу керував президент або його заступник — віцепрезидент. Президент Адміністративного трибуналу створював у його складі професійні сенати для розгляду окремих категорій адміністративних справ¹⁷.

Карл Лемаєр у 1881–1906 рр., протягом 25 років до смерті, працював суддею Адміністративного трибуналу, а в 1894–1906 рр. виконував повноваження другого віцепрезидента Адміністративного трибуналу¹⁸. У 1889 р. його було призначено головою сенату у складі суду для розгляду фінансових та податкових справ. Як керівник сенату з розгляду фінансових та податкових справ він часто захищав інтереси позивачів перед органами державної влади. У справах, в яких оскаржувалися незаконні дії податкових органів, Карл Лемаєр у суді підтримував позицію щодо повернення не тільки стягненої суми, а й сплати податковими органами відсотків за відповідними банківськими ставками та неотриманих доходів¹⁹.

У своїх працях Карл Лемаєр досліджував питання захисту прав і свобод людини в Адміністративному трибуналі Австрії та Державному трибуналі Австрії, проблеми адміністративного права і філософії права. Для сучасної науки адміністративного права цінними залишаються праці Карла Лемаєра «*Apologetische Studien*» (1895) та «*Begriff des Rechtsschutzes im öffentlichen Recht*» (1902 р.). Основною темою в обох працях була історична взаємодія між державою, суспільством та особою, а також захист прав та інтересів особи в Адміністративному трибуналі. Монографія «*Begriff des Rechtsschutzes im öffentlichen Recht*» була присвячена 25-річчю діяльності Адміністративного трибуналу, в якій він підбив підсумки діяльності суду, вказавши на позитивні аспекти у його діяльності та зміни, які слід було запровадити для удосконалення його роботи. Карл Лемаєр підтримував ідею розширення юрисдикції Адміністративного трибуналу щодо розгляду адміністративних справ та підвищення його незалежності.

З ініціативи Карла Лемаєра у 1894 р. до закону «Про Адміністративний трибунал» було внесено зміни. Вони стосувалися запровадження посади другого віцепрезидента Адміністративного трибуналу та створення у його складі професійного сенату з розгляду фінансових справ. Також зміни передбачали підвищення матеріального стану суддів Адміністративного трибуналу, які понад 10 років виконували свої повноваження. Крім того, судді отримували додаткову щорічну матеріальну допомогу в розмірі 1000 гульденів²⁰.

Також Адміністративний трибунал отримав право видавати експертні висновки під час прийняття на посаду судді Адміністративного трибуналу та допоміжного персоналу, окрім Президента Адміністративного трибуналу.

До юрисдикції Адміністративного трибуналу належали адміністративні справи, що стосувалися рішень чи розпоряджень, винесених органами публічної влади, які суперечили закону, і в яких сторона була переконана у порушенні її публічних прав внаслідок винесеного рішення.

Своєю чергою, згідно зі статтею 3 Закону, до юрисдикції Адміністративного трибуналу не належали справи: 1) що входили до юрисдикції інших судів Австрії; 2) справи, які стосувалися діяльності спільних органів влади Австро-Угорщини; 3) справи виключної компетенції органів публічної влади та їхніх дискреційних повноважень; 4) справи, що розглядалися змішаним складом судів

¹⁶ Дзіковський М.Р. Структура та склад Адміністративного Трибуналу Австрії (1875-1918). Часопис Київського університету права. Київ. 2022/1. С. 22-27. - с.23

¹⁷ Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Krakow: Księgarnia Akademicka, 2001. 307 S. - s.159

¹⁸ Ogris W. K. Lemayer - Leben und Wirken, {w:} Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit. Wien: Springer, 1976. 224 S. - s.19

¹⁹ Ibid. s.27-28

²⁰ Brauneder W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S. - s.211

різних юрисдикцій та органів публічної влади; 5) дисциплінарні справи працівників органів публічної влади; 6) справи, що належали до компетенції спеціальних органів влади, які оцінювали вартість нерухомого майна; 7) справи про вчинення адміністративних проступків²¹.

Після прийняття Закону про порядок оскарження судових постанов 1896 р., який надавав австрійському цісарю право втручання в діяльність судів, Карл Лемаєр виступив із різкою критикою цього Закону. У своїй статті в пресі він писав: «Адміністративну діяльність, що тільки зароджується, через відсутність правової допомоги з боку держави необхідно реорганізувати»²².

Відповідно до статті 5 Закону до Адміністративного трибуналу можна було звернутися після розгляду справи в усіх передбачених Законом адміністративних інстанціях. Скарга мала бути подана до Адміністративного трибуналу протягом 60 днів із дня отримання відповідного рішення адміністративного органу. Рішення Адміністративного трибуналу видавалися від імені австрійського імператора і не підлягали оскарженню[23].

Карл Лемаєр брав участь і в підготовці Закону від 12 травня 1896 р., який встановлював чіткіші строки звернення до Адміністративного трибуналу щодо рішень крайових намісників, крайових президентів і повітових старост[24].

Важливою сферою діяльності Карла Лемаєра, який перебував на різних посадах у складі Міністерства освіти і віросповідання, з 1874 року стала вища освіта Австрії, зокрема юридичні та теологічні факультети австрійських університетів. З його ініціативи на факультетах права та політичних наук Австрії було створено наукові семінари. Карл Лемаєр також розробляв методичні вказівки для вдосконалення навчального процесу на юридичних факультетах університетів в Австрії. Проведення наукових семінарів в австрійських університетах, на думку Карла Лемаєра, мало розширити можливості самостійно вивчати предмети, але під контролем викладачів. Він був представником Німецької історичної школи права, ідеї якої Карл Лемаєр переносив із приватного права на публічне. В австрійському парламенті він входив до складу політичної групи Австрійського інституту соціал-демократів і був представником його ліберальних поглядів у своїй політичній діяльності. Ці ідеї він підтримував під час парламентських дебатів, під час підготовки проєктів правових актів та голосування в парламенті. У 1897 р. в Державній раді Австрії Лемаєр підтримував ідею розширення прав парламенту в структурі вищих органів влади Австро-Угорщини.

Важливе значення мали так звані релігійні закони, підготовлені Карлом Лемаєром. Згідно з цими законами, громадяни Австрії, які досягли 14-річного віку, мали право вибору релігії. До досягнення цього віку релігію для дітей обирали батьки або опікуни. У сім'ях, де батьки були різних віросповідань, для синів визначалося віросповідання батьків, а для дочок — матерів. Зі згоди обох батьків діти могли вільно обирати віросповідання одного з батьків.

Карл Лемаєр був відомим австрійським юристом, який працював в органах фінансової прокуратури, Міністерстві освіти і віросповідання, суддею та другим віцепрезидентом Адміністративного трибуналу. Він також обіймав посаду завідувача кафедри історії держави і права та політології у Віденському університеті та був призначений у 1895 році австрійським імператором Францом Йосифом I депутатом Палати панів Рейхсрату. Важливу роль Карл Лемаєр відіграв у підготовці Закону «Про Адміністративний трибунал», релігійних законів та опублікував цілу низку праць з адміністративного права.

²¹ Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Krakow, 2001. 307 S. - s.181-202

²² Lemayer K. Frh. von. Reichsgericht. Osterreichisches Staatswörterbuch. Wien: Holder, 1897. S.882.

Список використаних джерел

Бібліографія:

1. Brauner W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S.
2. Die Verfassungen in Europa 1789-1949 / Gosewinkel D., Masing J. München: Verlag C.H. Beck, 2006. 2116 S.
3. Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Kraków: Księgarnia Akademicka, 2001. 307 S.
4. Dziadzio A. Orzecznictwo austriackiego Trybunału Administracyjnego w sprawach wyznaniowych (1876-1918), w: Czasopismo Prawno-Historyczne. T. XLVII. Z.1-2. Poznań, 1996, S. 125-154.
5. Karl Freiherr von Lemayer - Leben und Wirken. Hrg. Ogris W. K. Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit, Wien: Springer 1976. 224 S.
6. Kaserer J. Die Gesetze vom 22. October 1875 betreffend die Errichtung eines Verwaltungsgerichtshofes und die Entscheidung von Kompetenzkonflikten zwischen dem Verwaltungsgerichtshofe, dem Reichsgerichte und den ordentlichen Gerichten. Wien: Hölder, 1876. 201 S.
7. Lemayer Karl Frh. von. Reichsgericht, enthalten in: Österreichisches Staatswörterbuch. Wien: Hölder, 1897. S. 882.
8. Ogris W. K. Lemayer – Leben und Wirken, [w:] Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit. Wien: Springer, 1976. 224 S.
9. Olechowski Th. Die Einführung der Verwaltungsgerichtsbarkeit in Österreich. Wien: Manz, 1999. 274 S.
10. Olechowski Th. Verwaltungsgerichte, Verwaltungstribunale und Verwaltungssenate, enthalten in: Gerichtsvielfalt in Wien. Beiträge zur Rechtsgeschichte Österreichs. Wien, 2016, S. 379-396.
11. Österreichisches Biographisches Lexikon 1815-1950. Graz-Köln: Verlag der österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1959. Bd. 1. 448 S.
12. Дзіковський М.Р. Структура та склад Адміністративного Трибуналу Австрії (1875-1918). Часопис Київського університету права. Київ, 2022. Вип. 2022/1. С. 22-27.

References

Bibliography:

1. Brauner W. Juristen in Österreich: 1200-1980. Wien: Orac, 1987. 383 S.
2. Die Verfassungen in Europa 1789-1949 / Gosewinkel D., Masing J. München: Verlag C.H. Beck, 2006. 2116 S.
3. Dziadzio A. Monarchia konstytucyjna w Austrii (1867-1914). Kraków: Księgarnia Akademicka, 2001. 307 S.
4. Dziadzio A. Orzecznictwo austriackiego Trybunału Administracyjnego w sprawach wyznaniowych (1876-1918), w: Czasopismo Prawno-Historyczne. T. XLVII. Z.1-2. Poznań, 1996, S. 125-154.
5. Dzikovskyi M.R. Struktura ta sklad Administratyvnoho Trybunalu Avstrii (1875-1918). Chasopys Kyivskoho universytetu prava. Kyiv, 2022. Vyp. 2022/1. S. 22-27.
6. Karl Freiherr von Lemayer - Leben und Wirken. Hrg. Ogris W. K. Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit, Wien: Springer 1976. 224 S.
7. Kaserer J. Die Gesetze vom 22. October 1875 betreffend die Errichtung eines Verwaltungsgerichtshofes und die Entscheidung von Kompetenzkonflikten zwischen dem Verwaltungsgerichtshofe, dem Reichsgerichte und den ordentlichen Gerichten. Wien: Hölder, 1876. 201 S.
8. Lemayer Karl Frh. von. Reichsgericht, enthalten in: Österreichisches Staatswörterbuch. Wien: Hölder, 1897. S. 882.
9. Ogris W. K. Lemayer – Leben und Wirken, [w:] Die Entwicklung der österreichischen Verwaltungsgerichtsbarkeit. Wien: Springer, 1976. 224 S.
10. Olechowski Th. Die Einführung der Verwaltungsgerichtsbarkeit in Österreich. Wien: Manz, 1999. 274 S.
11. Olechowski Th. Verwaltungsgerichte, Verwaltungstribunale und Verwaltungssenate, enthalten in: Gerichtsvielfalt in Wien. Beiträge zur Rechtsgeschichte Österreichs. Wien, 2016, S. 379-396.
12. Österreichisches Biographisches Lexikon 1815-1950. Graz-Köln: Verlag der österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1959. Bd. 1. 448 S.